

בשו אסורה, כן מפורש במכילתא, שנאמר ולא יאכל את בשרו, ולאו דוקא שור אלא אף כל המזיקין בהמה חייה ועווף, אלא שידבר ברגיל.

משרשי המצווה כדי להסכים בדעתינו שכל מי שבאה תקלת על ידו מרוחק ונמאס עמו אלהים ועם אנשים, ואפילהו שוגג כמו הבהמה שאין לה דעת, וכל שכן מזיד. ובתתנו דעתנו על דבר זה יビיאנו להזהר הרבה בכל מעשנו על שלא יצא תקלת מתחת ידינו לעולם.

מדיני המצווה מה שביארו זכרונם לברכה שבין תם בין מועד נסקל על כל בריה שמיית, בין איש או אשה או קטן או עבד, ¹²³⁴⁵⁶⁷ ^{ויש לנו} גומרין דין אלא בפני בעליו אם יש לו בעליים, וכן מה שאמרו שיש צדדין הרבה שהשור ממית ואין נסקל,

ויתר פרטיה מבוארם בקמא.

ונוהגת מצות איסור בשרו בזכרים ונקבות, ובארץ ישראל דוקא נהג דין שור הנסקל על פי הסמוכין, ובבית דין של כ"ג, ועובד עלייה ואכל כוית מבשו בمزيد לוקה.

(שלא להחיות מכשף)

סב. ה. שלא נחיה מכשפה אלא נמיתה שנאמר מכשפה לא תחיה, ולאו דוקא מכשפה אלא כל מי שעושה כישות, אלא שידבר ברגיל, שהנשים כשבניות יותר מן האנשים.

משרשי המצווה שידוע כי עניין הבישוף דבר רע עד מאר וגורם כמה תקלות לבני אדם, איINI צריך להאריך בו שידועם הדברים. ועל כן נצטווינו לסלק מן העולם המשתדל בזה לפיו שהוא בא כנגד חוץ השם שהוא חוץ בישובו ושיתנהג הכל בדרך הטבע שהומתבע בתחילת הבריאה, וזה בא לשנות הכל. ועניין הבישוף הוא לפי דעתינו, שהשם ברוך הוא שם בתחילת הבריאה לכל דבר ודבר מדברי העולםطبع לעול פועלתו טובה וישראל לטובת בני העולם אשר ברא, והוא כל אחד לפועל פועלו למיניו כמו שכתוב בפרשת בראשית למיינחו על הנבראים. וגם על כל אחד ואחד המשיל כת מלמעלה להכrichtו על מעשיהם, כמו שאמרו זכרונם לברכה אין לך עשב מלמטה שאין לו מזל מלמעלה שאומר לו גדול. ומלבד פועלתו שעושה כל אחד ואחד בטבעו יש להם פעולה אחרת בהתערבות מין מהן עם מין אחר, ובמלאת התערובת יש בה צדדין שלא הורשו בני אדם להשתמש בהן, כי יודע אלהים שסוף

הערות ובירורים

9. בעליים, אבל אם לא היו לו בעליים, כגון שור המדבר, אם המית הרי זה ונסקל, וגומרין דין אף על פי שאין לו בעליים (ה' נזקי ממון פ"י, ה"ו). — נסקל, כיון ביה ונכ, אבל בסנים: כהן גדול ! (ועיין למעלה עמי' כח). — 15. נמיתה, בן שם ושם, אבל בנינים וביב, נמיתה. — שמות כב, יז. —
18. דבר, ב עניין. — עד, חסר בכ. — 21. לפי דעתך, כבר קדמוהו הרמב"ן בפירושו לויקרא יט, יט. — 24. בראשית א, יב ועוד. —
25. בראשית רבא, ג. — 28. כי, בראשית ג, ה. היאך משכחת לה).

חילופי גירסאות ומראי מקומות

1. שמות כא, יח ; מכילתא שם. — 5. על שלא, ב עד שלא. — 7. ב"ק מא, א. —
- 9, שם, צד, א. — 12. כ"ג בן בכ"י ותיקן ובכ, אבל בסנים : כהן גדול ! (ועיין למעלה עמי' כח). — 15. נמיתה, בן שם ושם, אבל בנינים וביב, נמיתה. — שמות כב, יז. —
18. דבר, ב עניין. — עד, חסר בכ. — 21. לפי דעתך, כבר קדמוהו הרמב"ן בפירושו לויקרא יט, יט. — 24. בראשית א, יב ועוד. —
25. בראשית רבא, ג. — 28. כי, בראשית ג, ה. היאך משכחת לה).

המעשה היוצא לבני אדם באוֹתן צדִידִין רע להן ומפני זה מנעם מהם. וזהו אומרם זכרונם לברכה דרך כלל, כל שיש בו משום רפואי אין בו משום דרכי האמורין, כולם אין לאסרו מפני צד כسوف אחר שיש תועלת בו מצוי בנסיוּן באמת אין זה מן הצדִידִין האסוריין, כי לא נאסרו רק מצד הנזק שבן. ועוד כי יש באוֹתן צדִידִין החרובות והתחבולות האסוריות לעשות עניין אחר שנאסרו בעבורו לפי שכח אותו החרובה עולה כל כך שבטל מפעולתו לפי שעה כח המזל הממונה על שני המינים. והמשל על זה, כמו שאתה רואה שהמרכיב מין בשאיינו מינו ייחדו לברוא מין שלישי, נמצא שבטלה בהרכבה כח שנייהם, ועל כן נמנעו מההועלות על רוחנו אף כי געשה בידינו דבר שמרה בנו רצון להחליף דבר במשי האל השלים. ואפשר שיעלה בידינו מזה רמז מושרשיכלאי זרועים ובהמה ושתנה, ובמקום נאריך בם בעזרת השם. והוא שאמרו זכרונם לברכה למה נקרא שם כשבים, שמחישין פמליא של מעלה ושל מטה, כלומר שכחן עולה לפי שעה יותר מכח הממוניים עליהם. וראה כיון דבריהם זכרונם לברכה שאמרו פמליא של מעלה ולא אמרו גזירת מעלה, לפי ששם ברוך הוא גזוּר ורצה מתחלת הבריאה להיות הפעולה הזאת יוצאת מבין שנייהם בהתרבעם, ובו תוכחת מגולה אל הממוניים עליהם, אבל אמרו שכח הפמליא מוחש מכל מקום. וכי שקרבת שכלו באור פנוי מלך וכח זכותו עלה על כח הממוניים לא יראה המעשה הזאת והכחשותיו, כמו שמצינו בגדרא במסכת שבת שאמר החכם אל המכשפה. וידיעת חילוק עניינים אלה, اي זה החרובה הותר לנו ואין בו צד כسوف ואי זה הוא שיש בו צד כسوف ואסור בחכמת הכהוף יודע. ואל החשוב כי מלאכת הכהוף והשדים דבר אחד, שהרי בפירוש אמרו זכרונם לברכה בטליהם, מעשה שדים, בלטיהם, מעשה כשבים. מעשׂ מזה שעניין הכהוף אפשר להשרות

הערות וביאורים

11. פמליא של מעלה, כינוי למלאכי השרת. — 13. גזירת מעלה, לפי שאין היכיוף יכול לבטל אותן הפעולות והగיראות שבאות ישר מן הקב"ה, אלא רק אותן הפעולות שבאות על ידי הכוחות העליונים. — לפ, כלומר, אל החשוב שהמרכיב מין בשאיינו מינו שהוא בורא מין חדש, כי כבר היה לעולמיים, לפי ששם ברוך הוא גזוּר ורצה מתחלת הבריאה, וכו'lio. — 15. תוכחת מגולה, כלומר זו את היא ראייה מפורסת, שהמלוזות הממוניים על כל הנמצאים אין אליה העולם, שהרי המרכיב מין בשאיינו מוביל פועלות כוחן לפי שעה. — 17. שבת, לא נתברר לי מקום המאמר הזה במסכת שבת, אלא כמדובר לי שטויות המעתק יש כאן, וכוונת רבנו במסכת סנהדרין סי, ב, שם מסופר: אשה אחת הייתה מחוררת ליטול עפר מתחת רגלו של ר' חנינה לעשות לו מכשפות. אמר לה, אם יכולת את, לכפי עשי, "אין עוד מלבדו" כתיב. על זה שאלת הגמרא: "אני, והאנר ר' יותנן ומה נקרא שמן מכשפים שמחישים פמליא של מעלה? שעניינו ר' חנינה ונפשו זכותה." — 20. בטליהם, כמו ותבא אליו בטל (שופטים ד, כא) בסתר, וזה מעשה שדים שנסתירים ואין נראין (רש"י סנהדרין סז, ב). 21. כשבים, שעניינו עשה על ידי שדים אלא מעצמו (רש"י שם).

חילופי גירסאות ומראי מקומות

2. שבת סז, ב. — 8. בהרכבה, ב' ההרכבה. — 10. ובמקום, מצות רמט ותקעא. — 11. סנהדרין סז, ב. — 15. תוכחת, משליכו, — 16. מוחש, ב' נכח. — באור, משליכו, טו, טז. — 19. יודע, מפ' ואילך יודע. — 20. סנהדרין סז, ב. — בטליהם, שמות ז, כב. — 21. בלטיהם, שם ז, יא.

15. תוכחת מגולה, כלומר זו את היא ראייה מפורסת, שהמלוזות הממוניים על כל הנמצאים אין אליה העולם, שהרי המרכיב מין בשאיינו מוביל פועלות כוחן לפי שעה. — 17. שבת, לא נתברר לי מקום המאמר הזה במסכת שבת, אלא כמדובר לי שטויות המעתק יש כאן, וכוונת רבנו במסכת סנהדרין סי, ב, שם מסופר: אשה אחת הייתה מחוררת ליטול עפר מתחת רגלו של ר' חנינה לעשות לו מכשפות. אמר לה, אם יכולת את, לכפי עשי, "אין עוד מלבדו" כתיב. על זה שאלת הגמara: "אני, והאנר ר' יותנן ומה נקרא שמן מכשפים שמחישים פמליא של מעלה? שעניינו ר' חנינה ונפשו זכותה." — 20. בטליהם, כמו ותבא אליו בטל (שופטים ד, כא) בסתר, וזה מעשה שדים שנסתירים ואין נראין (רש"י סנהדרין סז, ב). 21. כשבים, שעניינו עשה על ידי שדים אלא מעצמו (רש"י שם).

בלתי מעשה שדים, ואמנם גם עם השדים יעשו לפעמים אותן. ואוthon השדים
שמשתמשין בהן למלאתה הכהות נקרים מלאכי חבלה, כן פירש רשי זכרונו
לברכה, לפי שענין הכהות לעולם אינו געשה רק לחבל. ובפרטיו דין הכהות בלבד
דמיכשף נאריך בו יותר בעורת השם, כי שם מקומו, שאין כאן אלא אזהרת הדין,

5

כלומר שלא נמחל להם אבל נמייתם.

ונוהגת מצוה זו לעשות דין במכשפים בזוכרים כי להם יאות וניתן לעשות משפט,
אבל לא לנקבות. ודוקא בארץ ישראל ובஸמוכין ובבית דין של כ"ג. ובית דין העובר
עליה אם יש בו כח לעשות משפט עבר על לאו זה, מלבד שבטל מצות עשה שהוא
לעשות דין במוחייבין דרך כלל, ואין בזה מלכות לפי שאין בו מעשה, וכל לאו
שאין בו מעשה אין לוין עליו חיז מנשבע וממר ומkill חבירו בשם.

10

אחר חלחלה

(שלא להונאות הגר בדברים)

ס"ג. ו. שנמנענו מהונאות הגר אפילו בדברים והוא אחד מן האומות שנתגייר
ונכנס בדתינו, שאסור לנו לבוטו אפילו בדברים, שנאמר וגרא לא תונה. ואף על
פי שאנו מזוהרים בזה בישראל, וזה כיון שנכנס בדתינו הרי הוא כישראל, הוסיף
הכתוב לנו אזהרה בו, וגם נכפלה האזהרה עליו דכתיב לא חוננו פעם אהרת, לפי
שענין ההונאה אליו קרובה יותר מבישראל, כי הישראל יש לו גואלים שתובעין
עלבוננו. ועוד טעם אחר בו, שיש חשש בו שלא יחוור לטورو מכעס הבזיזנות. ואמרי
בסיפורא שלא תאמר לוames היהת עובד עבודה זרה ועכשו נכנסת תחת כנפי השכינה.
משרשי המזוהה, מלבד מה שכתבנו, כדי לכוף את יצרנו לעולם לבל געשה כל אשר
 נמצא בcheinו לעשות לרעה. על כן הזיהירתנו בזה האיש שהוא בינו לבין בעלי עזר
וסומך ויש כח ביד כל אחד ואחד ממנו עם אהבתיו עליו לבל נعتبر עליו את הדרך
כל אףלו בדברים כאלו הוא באחד ממנו, ומתוך גדרים כאלו נקנה נפש יקרה

15

20

הערות וביורים

1. אוthon, הכהופים. — 2. רשי יי', נראה
לי שכונות רכנו למה שכתב רשי בקדושין
עב, א, על האי מימרא: "אל רבי ללו
הראני פרטיטים... הראני חביבין, אל רומין
למלאכי חבלה. ופירש רשי, חביבין, אומה
הסמכה לפרטיטים ומשתhitים הם וטרפניטים הם
יותר מפרטיטים (ובבעל מנוח יצחק הגיה שצ"ל);
"בן פירשו ז"ל", לפי שרשי לא כתוב מזה
בכלום, אך לפי מה שכתבנו אין צורך לו). —
17. לטורו, להרגלו הרע. — 21. ממו,
לעשות לו רעה, לפיכך הוסיף לנו השם
נעביר עליו. — כאלו, כ האלו. — נפש יקרה,
משלו ו, כו.

חילופי גירסאות ומראי מקומות

3—4. מצות תקין. — 7. כ"ג, ראה לעלה,
עמ' קיג בח"ג לשורה 12. — 10. מנשבע וממר
ומkill, מצות לב, שנ, ורלט. — 13. שמות
כא, ב. — 13—14. לפי נוסח לשון הרמב"ם
בטה"מ מ"ע רוז. — 14. בישראל, מצוה שמא.—
15. ויקרא יט, לג. — 17. שלא יחוור, קידושין
יינ, ב; ב"מ נת, ב. — 18. ספרא יט, לג. —
21. ויש כח, כן בבל, אבל בפנים המלות הן
בצירוף כזה: ווישכת. — ממו, מפ ואילך;
ממנו לעשות לו רעה הזיהירתנו התורה לבל
נעביר עליו. — כאלו, כ האלו. — נפש יקרה,
משלו ו, כו.

לאחוב את הגר, לבל נعتبر עליו, וכולי (ומיסוד זה על לשון הרמב"ם בספר המצוות עשה
רו; וייחדר לו מצוה נוספת כמו שעשה באזהרה באונאותו).

על המלך בלבד, ומלה העובר על זה והוסיף אפילו סוס אחד פניו להיות רץ לפניו כדרך ששאר מלכי אומות העולם עשוים חיבר מלכות.

(שלא לשכון בארץ מצרים לעולם)

תקיא. ז. שלא נוסיף לשוב בדרך מצרים לעולם, כלומר שלא נלך לקבוע דירתנו במצרים, ועל זה נאמר וינו אמר לכם לא תושב בדרך הזה עוד, ונכפלה המניעה בזאת שלשה פעמים. אמרו זכרונם לברכה בשלשה מקומות הזהירה תורה שלא לשוב בארץ מצרים בשלשה חזרו ובשלשתן נענסו, ושלשה מקומות אלו אחד מהם הוא זה שזכרנו, והשני הוא בדרך אשר אמרתי לך לא תושב עוד גומרא, והשלישי כי אשר רأיתם את מצרים היום לא תושיבו וגומרא, ואף על פי שמן הנגלה שבו נראה שיש היה ספר באה הקבלה עליו שהוא מניעה.

פרשני המצווה לפי שאנשי מצרים רעים וחתאים והאל ברוך הוא הוציאנו משם וצאנו בחסדייו מידם לזכותינו ללכת בדרכיו האמת, ורצה בטובו הגדול علينا לבתמי נושא עוד להטמא בתחום כדי שלא נלמד כפירותיהם ולא נלך בדרכיהם ומוגנים אצל תורהנו השילמה.

מדיני המצווה מה שאמרו זכרונם לברכה שלא העיר מצרים לבדה היא בכלל האיסור אלא אף בכל אסכנדריא אסור לשכון ומים אסכנדריא באורך ארבע מאות פרסה וברוחב ארבע מאות פרסה באורך זה. יותר פרטיה מבוארים.

ונוהג איסור זה בכל זמן בזכרים ונלבות, ועובר על זה וקבוע דירתו שם עבר על לאו זה, אבל אין ליקין על לאו זה לפי שאין בו מעשה לפי שבשבועה הכניטה מותר היה, ובשהתקעו שם אין בו מעשה. וכתב הרב רבנו משה בן מימון זכרונו לברכה שיראה לו שם כבש מלך ישראל על פי בית דין ארץ מצרים שמותר יהיה לנו לשכון בה. ודברי פי חכם חזק.

(שלא ירבה לו המלך נשים)

מקיב. ח. שלא ירבה לו המלך נשים הרבה, ועל זה נאמר ולא ירבה לו נשים. וטעם המצווה מבואר בכתב כי הנשים מסירות לב בעלייהן, כלומר שפתחות אותן לעשות מה שאינו ראוי בה�מדתן עליהם תחרות וריבוי דברים וחלוקת.

הערות וביאורים	חילופי גירסאות ומראי מקומות
6. שלשה פעים, מבאר וחולך. —	4—10. סה"מ ל"ת מו, עם שינויים גדולים. —
7. בשלשה חזרו וגו', אחת בימי סנהדריב מלך אשורי, שנאמר: היו היורדים מצרים לעוזרה (ישע"י לא, א), מה כתיב ביה: ומצרים אדם ולא אל (שם ג), ואחת בימי יוחנן בן קרח: והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם הארץ מצרים (ירמ"י מכ, טז), ואחת בימי טרגוניוס הרשע (ירושלים סוכה ה, א). — 25. בכתוב, ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו.	5. דברים יז, טז. — 6. מכילתא שמות יה, יג. — 8. דברים כה, סח. — 9. שמות יה. יג. — 13. כפירותיהם, פ בפירותיהם, מג ואילך: סעיפותיהם. — 15. סוכה נא, ב. — 16. אסכנדריא, ב אלכסנדריא. — 20. הלכות מלכים ה, ח. — 22. ודברי קהילת י, יב. — 24. דברים יז, יג.

עַל־הָאֲבוֹת: ס ט פִי אַתָּה בָּא
אֶבְחָתָא: ט אֲרֵי אַתָּה עַל־
לְאָרְעָא דֵי אֱלֹהָךְ יְהִבְךְ לְךָ
לֹא תִּלְפְּ לְמַעַבְדָּכְךָ בְּטֻעוֹת
עַמְמִיא הָאָנוֹן: וְלֹא־
תְּלַזֵּם אֶת־
תְּלַזֵּם כְּתֹועֶבֶת הָגּוּם הַהֵם: וְלֹא־
תְּלַזֵּם

רשי

ולו טול מה שנטמן ומי הטול טמי: (ט) לא כלומר לפניו מטה יטב כה ס מקולקין ולגורות תלמד לטעות. כלל מה נמל לפניו ולגורות, נגין לו מעשה כך וכך מוק שענדי כוכניש:
*ספוי

אבן עוזא

רמב"ן

ולם מלך נמלך ימלכו וככל ערפל הצליט להוציא דבר בטומט היותם ראשית לגוף, והזרוע בעבר היותו ראשית האברים המשתרגים בגוף, והקיבה ראשית המעים, כי הראשית בכולם ניתנו למשורי עליון לכבודו:

והרב אמר במורה הנבוכים (ג לט), כי הלחמים בעבר רבו ארכן אשר אני מכיר אתכם שמה לא חעשו ובחקתייהם לא חלכו, ועתה יזכיר מעשיהם ויאמר שהם חועבה לפני השם. והזכיר מעביר בנו ובתו באש, והוא מן מנייני הכספי על דרך הפשת, או המולך על דעת רבותינו (סנהדרין סד), והוא האמת כמו שפירשתי במקומו (ויקרא יח כא). והזכיר מכשף שם כלל לכל היבטים. וחוכר חבר ושואל אוכב וידעוני, והם פרטיטים בכספי, ואסר אוחם גם לשואל. ודרש אל המתים, כאוב עצמו, ובכל עניין שידרוש אליהם. והזכיר קוסם קסמים, והוא מחשבה בעתיות בכלל, מלשון קסם על שפת מלך במשפט לא ימעל פיו (משל יט ז), כמו שאמר יהושע יג (ב) בלאם בן בעור הקוסם, והוא מנחש כמו שאמר בו (במודר כד א) ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים, וכתיב (ש"א כח ח) קסמי נא לי באוב:

והזכיר בפרט, מעונן והוא הידוע בענינים, ומנחש הוא המכית בעופות בכנפיים או בפצוף, עניין שכותב (קהלת י כ) כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר. והוא לשון נגזר מלשון חשתוי ולא התמהמתתי (קהלת קיט ס), שכל מה שיימחר להודיע בעחד קודם היהו יקרא נשח, כלומר נחיש ונגידים לדעת. ואמר הכתוב כי חועבה היא כל עcosa אלה, ולא אמר "עcosa כל אלה", כי הכתוב ידבר על רובם, כי המונען והמנחש אינה חועבה ולא בוריש הבנוניים בעכורים, כי כל בני אדם יתאו לדעת עתידות למו ומתעסקין ¹²³⁴⁵⁶⁷ אה"ח

בחכמת רבות כאליה לדעתם:

ועתה דע והבן בענייני היבטים, כי הבודא יתברך כאשר ברא הכל מאין עשה העליונים מנהיגי התקהונים אשר למטה מהן. ונתן כח הארץ וכל אשר עליה בכוכבים ובמזלות לפי הנהוגת ומכבטים בהם כאשר הוא מנוסה בחכמת האיצטגניות, ועשה עוד על הכוכבים והמזלות מנהיגים מלאכים ושרים שהם נפש להם. והנה הנהוגת מעת היותם עד לעולם ועד, גוויות עליונים אשר שם להם. אבל היה מנפלה רוחו העצומות, ששם בכח המנהיגים العليונים דרכי תמורה, וכחות להמיר הנהוגת אשר למטה מהם, שאם יהיה מבט הכוכבים (בפניו) [בפניהם] אשר כנגד הארץ טוביה או רעה לארץ או לעם או לאיש, יmirroו אותם הפנים العليונים עליו להפרק במצב עצמו, עניין שאמרו חמורת עגגע. ועשה כן, להיות הוא יתרך שמו מהשנה עדניה וזמניא, קורא למי הים לעשות בהם כרצונו, והופך לבקר צלמות, מבלי שינוי טבעו של עולם, ושיעשו הכוכבים ומזלות מהלכם כסדרן:

ועל כן אמר בעל ספר הלבנה החכם בגרמנוס"א, כשהלבנה והיא נקרה גלגל העולם בראש טלה על דרך משל, ויהיה פניו מול פלוני, תשעה תמונה לדבר פלוני ויזחק בה שם השעה ושם המלך הממונה עליה מן השמות ההם הנזכרים באותו הספר, ותשעה הקטרה פלונית בעניין כך וכך, יהיה המכט עליה לרעה לנחש ולנתוץ ולהאבד ולהורס, וכאשר תהיה הלבנה במול פלוני תשעה תמונה והקטרה בעניין פלוני לכל טוביה לבנות ולנטוע. והנה גם זה הנהוגת הלבנה בכח מנהיגיה, אבל הנהוגה פשוטה אשר במלוכה הוא חפץ הבורא יתרך, אשר שם בהם מאזו, וזה היפך. וזה טוד היבטים וכחם שאמרו בהם (חולין ז) שהם מכחישים

ואיתמר אֶבְהָתְבֹז: ט ארום אתון עללוּן לארעא דיי אלְהַבּוּן יְהִיב לְבּוּן לֹא תְּלַפּוֹן לְמַעֲבֵד בְּרִיחָזְקִי עַמְפְּנִיא הָאִינוֹן: • לֹא יְשַׁתְּכַח בְּכּוֹן • לֹא יְשַׁתְּכַח בְּכּוֹן מַעֲבֵר בְּרִיה וּבְרִמָּה בְּגַרְאָה לְאַקְסּוּמי מַעֲבֵרִין בְּגַיהּוֹן וּבְגַתְּהִיהּוֹן בְּגַרְאָה לֹא קְסּוּמי

רמב"ן

רביה ויקיר לב ב. קהלה רבה י. גג), כי עוף השם יוליך את הקול (קהלה י. גג), זה העורב וחכמת הטיארין. העופות כלשון ערבית טאייר, וחכמי העופות יקרו טיארין. ועוד מוזכר מזה העניין בגמרה (גיטין מה): אבל יש לעניין זהה סוד, וכבר הודיענו (ויקראו ייח נח): יש למזלות שדים ינהיגו אוטם והם נפשות לכדורי הגלגים, ושרי זנב וטלה הקרובים לאرض והם הנקרים נגידי התלי יודיעו העתידות, ומהם נעשים סימנים בעופות שבהם יודיעו עתידות. ולא לזמן גדול ולא עתידות רוחקות יגידו רק בעתידות הקרובות לבא יודיעו, מהם בקהל העוף בקרו או בקהל מר על מתח ורכותינו גם כן יודו בהם, והוא אמר يولיך את הקול,

בעל התרורים

ח"ט לפטול נגעוה וסינו לפי זווג על הכלים: (ט) כי אתה בא. טנק מלן צוול הוב לומר טאמלך צוול נחלויס ולן נחלויג: עם חבריו אח חילקו בקרבות השנה بعد מה שיתנו לו חלקם בשבעה אחת או שתים אבל קרבות הרוגלים שאין להם חליפין

פמלייא של מעלה, לומר שהם היפך הכהות הפשות והם הכחשה לפמלייא בצד מהצדرين, ועל כן ראוי שתaston אוותם ה תורה שיזונה העולם ממנהגו ולטבעו הפשט שהוא חפצ' בוראו. גם זה מטעמי איסור הכלאים, כי יבואו מן ההרכבות חמימים יעשו פעולות נכויות يولידו شيئاוים ממנהגו של עולם לרע או לטוב, מלבד שהן עצמן שינוי ביצירה, כאשר פירושתי כבר (ויקרא יט יט):

ורבים יתחסדו בנחשים לומר שאין בהם אמרת כלל, כי מי ייגר לעורב ולעגור מה יהיה. ואנחנו לא נוכל להכחיש דברים יתפרנסמו לעיני רואים. ורכותינו גם כן יודו בהם, כמו שאמרו בואה שמות

ספרונו

(ח) **לֹכְד מִטְפְּרִיו עַל האבות.** אין על האבות חלק למשמות כהונה אלא ממכרו מה שהיה כל משמר מהם יכול למכור לחבירו בחליפין והם קרבות כל ימות השנה שיחילין כל משמר עם חבריו אח חילקו בקרבות השנה بعد מה שיתנו לו חלקם בשבעה אחת או שתים אבל קרבות הרוגלים שאין להם חליפין

רש"ט

בירושלים בעדרה: (ח) **לֹכְד מִטְפְּרִיו עַל האבות.** לפי הפשט כמו איש מכרו אם יש לו שום קרוב מאבותיו שיתן לו קרבנו

אוצר החכמה**אור החיים**

טהמלך צוֹה נָעֵס נְמֻזּוֹת הַלְמֹדּוֹת גְּמֻנִּין לְמַת לְהַס מִמְנוּמִיס, וְלֹא יְרֹס לְנָכוּ מְלָמִים נְצָמִים סָוִם מִמְנוּס שְׂמָעוֹת כ' נְכָלָתִים יְסָרָלָל:

כל יקר

ליקח הכל בזרוע, אבל משפט הכהנים אין כן אלא שכר שירותו הוא נוטל כמו שנאמר לעמוד לרשות וגוי, לא כמו שאמר קרח שהם ליקחין דרך שורה מלך כמכואר במקומו, ויכול להיות שרמו למלך

שלא יגע בכל אשר זכו הכהנים משלחן גבוהה ומנדעה בלו והליך לא שליט למרמא עליהן (ווערא ז כד): וטעם הזרוע והחלפים והקיבה, קרוב לשמעו שהזרוע שכר נשיאת כפיו והחלפים שכר ברכת הכהנים בפה, והקיבה כי בזכותו ישלח ה' את הברכה שאוכל קמעא ומתריך במעיו:

(ח) **לֹכְד מִטְפְּרִיו עַל האבות.** ביאור הדבר שככל כהן יאלל חילקו ואם יש לו מותרות יכול הוא למכור חלק יאללו בלבד ממכרו, מה שהוא מוכר. ומה שנאמר על האבות, היינו לתרץ למה ניתן לו רשות למכור המותרות וכי לא היה נכון יותר ליתן המותרות למי שאין לו די סיפוקו, על זה אמר על האבות צא ולמד מחלוקת הארץ שנחלקה לבתיהם אבותות כפי מה שהוו מורכבים באוכלוסין או מוגעתין בזמן החלוקה, יוכל להיות שכירוב הימים ישנה העניין לשכבל אחד לא יהיה די סיפוקו אם יהיה מרובה באוכלוסין יותר ממה שהיה בזמן החלוקה, ולשכבל אחר יהיה מותרות אם ימעט הבית מהו אוכלוסין הרבה מה שהוא בימי האבות אשר עשו החלוקה, אלא ודאי הטעם שאין שעשין החלוקה אחרת כי אם אותה שנעשית בימי האבות, כן הכהנים שעשו אבותיהם חלוקה למשמות אע"פ שכירוב הימים ישנה העניין לשכבל אחד יהיה בזמנים ולאחר מותרות, מכל מקום יכול הכהן למכור המותרות לפי שהכל הולך אחר האבות:

טני המצאות למתודה"ט חאנז זל

(תקט) (עה ז) שהיו הכהנים והלוים עובדים במקדשים למשמות. וברגילים תהיה יד הכל בשווה שני' וכי יכו הלווי (וגם כהן כלל) ושרות בשם ה' אלהו בכל אחים הלוים וגורי וזה ברגל כי שלא ברגל נתיב למכרו על האבות אשר כל אחד יעבור במשמרתו:

שווות הרשב"א המיויחסות להרמב"ן רפ"ר רב רבנן

**טָבַע שֶׁ מִזְמְנָת סֻם כֵּל יְחִיד מֶלֶךְ סְמִינָה לְעֹקָה מֵשָׁמַיִם
כְּלִינָה מִסְלָמִים דְּמִינָה בְּנוֹי כָּלוֹ וְוָנוֹ כָּלוֹ. וְכֵן בְּגִינָה
סְפָעָה סִיסָּה טֻוָּה הַמָּן כְּדֵי שָׁלָח וְיָלָח נָעַר עַל מַיִם
סְמִינָה הַכְּל סְמִינָה מִסְמִינָה :**

ה'ב

שָׁאַלְתִּי לִמְדֵי כָּלָבֶן עַזְעַל כָּלָבֶן יְחִזְקֵם נְפֹס אֲמָקָם

בַּיִם נו מעות ונחותה ולח"כ נחתפה מקיימת
ולפעמים קוז לפטוקו וויס קוז אקען לפיטן וחוץ נחוך

סְאוֹרֶת מכוונת פָּאָז גִּנְגָּה זה. בַּלְּפָאָר לוֹטָה כְּבָדָן.

במה מובילו בתרבות **לה** ביה ארכו אַרְכּוֹ אַרְכּוֹת

באות זהה מוגן פיט נו סכנת כות מוגן נכתחה וכלה רקמי פניו ס"ס דס"ל למייתי מוגן הילן מטוס ל乾坤

כינע מהס נעל סגנ' חייך מגה ריבת פטור היל' חולה טהרה
טו סגנ' פטור היל' לסור וכדרני טמישן דהאמר כל מליחה

בוחינה נורמה לגופת פועל עליים ומוקלט מרגזומין נ"ג פילצטן
ובכל פון לדמי כמתיקחו פלק צמיה מליליקון סכינס יט' נקט

ו-מוֹתֵד לְכַתְּלָם וְלֹא תַּנִּי נֶס פְּנֵוֹ הַלְּגֹן מִסּוֹס נְקִמֵּל סְחוֹלָה
לְדוֹס חַיִן כֵּן סְכִינָה לְיוֹן מוֹחֵל לְכַתְּלָם. וְלֹא בְּמַפְנֵי בּוּם

ריעס מותל נכתמלס רכחלול שיט כו סכינס סוחה ופה"ט
לכניים גוכין כל סכינס לויינו גיבובולו וו פלאה הנקה ולא היגזם

סכלים ומווגר לכתולם ומס טהמרו סטורה ונלה חמר מותר בזינוו גובנו בחולם כל הרגשה ליטאנו בו ואנני רגלאן, בון

מוסיק מומד דספַק נְצָחוֹת נֶאֱלָמָן (קכ"ה) חֲמָרוֹ גִּנְיוֹן
וְלֹא בְּרֵבָה רְבָבָה בְּרֵבָה רְבָבָה בְּרֵבָה רְבָבָה בְּרֵבָה

יזגדת חס מלינס נס חמוץ מיליק גס ומוקומאל חמינו
סואן וקמ"ל דימובו מומנו דעתה סננס לי היכל מיר

ליחוין אונליין עננון יי הילמַה מִקְשָׁס ייחוֹנִי ועֲמָקָס נִלְמָוד כניעוֹס דְּהִיכָּל סְגָנָן נְפָצָה מִתְהַלֵּךְ כָּנָא דְּבָיו לְכָ

עלילקס וס"ג זתייגל רום רעה מקפסה היפצל דהקי נס לויי סאנס ומוקס יתונן דעתך טיעון ליכ. היל גס מהני

ונזעך טהור עילא מיה למחוק וליה מהייך רצחו נקי. ותפנ' דמן קספ' נטהין צו לה יט' צו רעך ליטול לה

לנו וסומן לפצמיות מילוי בלהון וזה הוכיח מרווח ציירית כל פצם במלט בלבושים כבדים ר' י"ח ז' ולו' ג' מפzos ביטם בלהון בפה גזירים :

רְבָב

שְׁאֵלָה סב ליחן בחרוני ופונטליים מנייקס נוכנישס וונגולות מאג'יב בעי איזען צעל בשולן זיין

על טבונת טוֹן כְּלָלוּסִים פֶּרֶק טבונת סַדְיוּנִין וְחַיְךְ תַּיקְנוּ

השובה ה"כ נכל בזועם נלהם נמה כן ונמה מוקה : סגנזה מט"ז ממויסק ועלא קזונא :

ה'תס' ה'ו'ם ב'גמ'ג' ה'ו'ם ה'מ'מ' ה'ל ב'ג'נ'יט'ו' ו'ה'ס ה'מ'מ'

חומר טהור ישבנו לפניו והוא נמייה בכל לדיינו עונצם היה
במוצה לוטגנץ לקיים כל דבר נסמו יחתה וכדי נטיס כלאו

נין הנטיס ולפעים דעתם תיקנו כן צמה ירוש מהך
ולען' א' קהלה נקנעה נזינס קו הלו ה' הלו נזינס לוי נזינס סומ:

רְפָנִים

לטב

תשובה לדנבן על עניין המנהשים והמכשפים

מה שפועגין טהון יושבון כייס מרד מלוי קלעטן באלען
סאלעטן הייאו ייטוט חלען כעס שמושחין סטוליכס טען
קאנזין דנטיך מלעוזן כנשומן גונלויז וליג בעחזון וסמנעל
טעהן קומן כודץ שמושחין יין כליגויז לאצען חתינס ולון זו
מעסוס דרכי כהמורי. ומס כהמורי פון קאנגלסן בכלהויס

כלל סרכות ביזון. גם דבורי סלטנשטיין ז"ל היוו יהודים פילגשים נסדרוות ונוכחות נמלצ'ה היה רק חמוץ וכל סנוועל מארך נמס נזוח בגלוי קידוזין נוקם מפני בזטעל קראטס ולטס גוות סיינו שפצעו דבר וגעלאט ולו יומלאו נזוחס פינגדזות דאסטריאן קראטס ולו חמוץ סדר"ס ז"ל כל שכונעל בגלוי קידוזין נוקם. וכן בסלכומות מלכיס כהנאכיה פולנדייז גמלץ ה' לחכיה כלל מסעון סידער מיעוד לו, וכינר כהאנציג ז' כספער כהמאות מרהייטו מיטס טאג טויכ ניד קטער סאנדאל שחכס ר' מהיר האומונטהין ז' גויס טויכן:

ונם גניעין נצolio נכרייס דעטוי הוי טלהן הולדרין צפחהה
כלנו סקילווח נא, דמגלאס טנד ערל מללאס דיטרחל
כוו' דקעי נו' למונטה ייזו ומוחאל עליו צבנתן מן
סחוליס וויתיס פכלג נכליס וטלך ליטיס פכלג גינויווח
דייאכו וכן נגנו :

ר' פה

שאלה מט' קהילתו כל' מילן דניט ליט' נסח מטה ליט' נסח מהר' ליט' נסח
חרדיימ' (ב' מ"ס); וכלה כתיביג כי ליט' נסח דרכו וליט'
אלא כו' קולר וברוי' ר' ר' יונתן (בראשית ז').

משובה

לוֹב וַיְדָטוּי הָלֶן בְּלִיטֶהוּ מִעֵדָה כְּתוּב זֶיס הַאֲקָלָס מַעֲזָב
וּמַמְלָקָת וּמִכְסָף מִכְטָפֶחָה לְלִבְמִיחָה וּמַוחָלָל לְלִבְכָּה זֶיס סַלְכָּר
כְּתוּב סַמְכָּף יְמָנוֹתָל סַטְוָלָל צָו הַיּוֹת הַלְּגָלָמִיס קַמְוָס חַבְיס
כְּלִנְדִּיָּס. וּנְהִיאָוּתָן בְּמַסְפָּחָה דְּמַסְפָּחָה שְׁכָתָג גַּלְסָכָתָג
לַוחְצָן נָלְשָׁן וְשָׁלְשָׁחָס וְעַל סַטְקָלָכָתָג נְסָכָתָג וְלַוחְצָן
בְּדַנְגָּר שְׂדָוָס רְיָוִסְיָה מַוְּמָר הַקְּרָבָה מַחְלָל הַן לַוחְצָן בְּדַנְגָּר שְׂדָוָס,
וְלַפִּי אָז הַיּוֹת הַלְּגָלָמִיס לְכַטְּנִיעָתָג שְׂדָוָס נְלִיחָתָג עַל
כְּדַרְךָ בְּן תְּמִילָיָן וּלְפִי יְוִשָּׁי מַוְּסָּבָב שְׁמָלָה יְוִיךְ הַוְּמָה כְּסַמְוּלִיָּהָן
מְאָוָה נְטָעָה כְּבָן כְּלִיְהָה כְּבָה. וּמָמָס בְּהָמָר שְׂדָוָס מְנוּמָרִים
מְפִנֵּי שְׁמַכְבָּגָן זָו סִימָה פְּנִיְהָה סְנִכְוָה לַומָּר בְּהָמָן נְסָס
שְׁקָדְעָה שְׁאָס מְסַחְקָה סְפִּיָּה הַלְּסָה וּמְבִצָּסָה שְׁכָס נְגָגָה
וְלַיְהָוָה נְכָלָל כְּיַטְּהָרָה לְלָגָל. וְהַיְהָמָה מַהָּד כַּי שְׁמַעְתִּי בְּצִוְּיוֹת
שְׁמַנְגָּה הַלְּמִיְּיָה^ז לְעַסְקָן בְּדַנְגָּר שְׂדָוָס וּמְקַנְּעִיטָס הַוְּמָה
וּמְשַׁלְחוֹתָס הַוְּמָה וּמְחַמְמָהִיטָס נְסָס בְּכָמָה. וּסְבָוגְהָה
שְׁיַיְלָדָה מְעַמְּסָה שְׂדָוָס נְמָודָה וּמְתַבָּהָה כְּמָפִיס לְמוֹד כְּמוֹ בְּהָמָלָר
בְּלִיעָגָה הַלְּוָן מְעַמְּסָה שְׂדָוָס לְכַטְּנִיעָתָג הַלְּוָן מְשָׁבָה כְּמָפִיס
וּפְלִיטָה^ח וְלִלְמָעָה כְּטָפִיס עַי מְעַמְּסָה חַהְנוּלָה סָס נְעַמָּס
וְסָס חַלְדָּהָה כְּוָלָס הַלְּבָל מְנַבְּשָׁה כְּדָוָס שְׁיַי וּזְיַהָּס מְלָאָנוֹ
זָו וְעַטְוֹ כְּמָס מְעַטָּהָס. וּבְדָלוּיָה פְּטָבוּיָה סְפַמְוּזָהָס קְרָבָה
וְעַטְסָה לְבָן פְּמָלָיָה וּלְגִינְעָן וּדְיוֹסָף שְׁלָדָה וּמְלָרָה מְעַטָּהָס
כְּנַלְמָד וּכְנַלְמָדָה הַגָּדָס סְנָמָן מְעַטָּהָס עַל^ז חַמְוֹתָה לְמַבָּרָה^ח

ג'ז

עַזְזָה זום פאָכָנָס סַפִּיבָּסְטָן קַרְבָּזְבָּזְזָן וְ"לֵי יְוָה אֶזְזָבָל".
ולאָסְטָן טֹוָוָסְטָן סַפִּיבָּסְטָן כַּחֲדִיד רְבִי וְוָוָסְטָן וְ"לֵי קַלְמָנָסְטָן
סַפִּילָנָטָן לְהַהְיָה עַזְזָה נְגָלָל נְפָלָל וְיַסְגָּמָל גַּלְמָה.
וְיַעֲמִיד בְּמַשְׁמַקְפָּן כָּס וּזְדָהָיִם מְוֹזָהָסְטָן כַּעֲנָנָסְטָן בְּצָעָנָסְטָן
לְמַלְמָוָתָן צָלָל נְלָמָסְטָן חַסְטָן בְּזָנוּתָן לְיַבְלָלָה אַלְמָה מְמָלָךְוָה מְלָכָה.
הַגְּיָוָר כְּיִ' נְמָהָלָה לְהַחְיָה וְאַבְּגָתָה כְּפָתָה וְעַלְלָה
נְלָמָרָה וּמְלָהָהָסְטָן סְמָהָן זָמָה, הַבָּל כְּסַגְנָסְסָהָסְטָן כְּבִיטָהָסְטָן וְכִים
מוּוּמָהָה וּזְוּעָהָסְטָן לוּ נְיִיסָהָסְטָן נְקַלְמָהָסְטָן עַל צָמָה וּוּמָהָהָסְטָן טְסָרָיָה
דוֹד צָהָל הַמָּסְטָן וְלָהָיָה נְזָהָרָהָסְטָן כְּבָכָהָסְטָן וְלָהָיָה גַּנְמָלָהָסְטָן כְּפָדָהָסְטָן
כָּלְקָהָהָסְטָן נְדָיוָהָהָסְטָן וְבָרָהָהָסְטָן נְסָהָהָהָסְטָן בְּזִיהָרָהָהָסְטָן
פְּלָגָהָהָסְטָן כָּלְבָּהָהָסְטָן וְגַדְשָׁוָהָהָסְטָן כְּלָזְבָּהָהָסְטָן וְיִזְבָּהָהָסְטָן
טוֹזְבָּהָהָסְטָן אַלְבָּהָהָסְטָן נְבָלָהָהָסְטָן וְזָבָלָהָהָסְטָן כְּלָבָלָהָהָסְטָן כְּזָבָלָהָהָסְטָן
כָּמָלָק מְפָיָהָהָסְטָן שְׂלָמָהָהָסְטָן עַל קַיְנוּרָהָהָסְטָן וּפְלִינְגָהָהָסְטָן יְדָעָהָהָסְטָן
דְּבָרָהָהָסְטָן לְמַטְוּלָהָהָסְטָן נְסָמָהָהָסְטָן לְבָנָהָהָסְטָן וְלָנָקָהָהָסְטָן
סְמִיקָהָהָסְטָן נְסָדָהָהָסְטָן עַל הַמָּר כְּכָבָהָהָסְטָן וּקְסָהָהָהָסְטָן וְלָנָקָהָהָסְטָן
וְכִיםָהָהָסְטָן וְהַמָּדָהָהָסְטָן הַבָּנָהָהָסְטָן כְּבָנָהָהָסְטָן
צְוָמוֹןָהָהָסְטָן, הַלְּגָהָהָסְטָן סְדָרָהָהָסְטָן מְוֹתָהָהָסְטָן וְסָוָהָהָהָסְטָן
וְלָזָהָהָסְטָן כְּפִילְגָּהָהָסְטָן וְלָזָהָהָסְטָן כְּיִזְרָהָהָסְטָן
כָּמָלָק מְפָיָהָהָסְטָן שְׂלָמָהָהָסְטָן עַל קַיְנוּרָהָהָסְטָן וּפְלִינְגָהָהָסְטָן יְדָעָהָהָסְטָן
דְּבָרָהָהָסְטָן לְמַטְוּלָהָהָסְטָן נְסָמָהָהָסְטָן לְבָנָהָהָסְטָן וְלָנָקָהָהָסְטָן
סְתָוָהָהָסְטָן סְתָוָהָהָסְטָן וְמַדְנִירָהָהָסְטָן סְתָוָהָהָסְטָן דְּגָזָהָהָסְטָן
סְוּכָּרָהָהָסְטָן גּוֹלָהָהָסְטָן וְכַלְמָלָרָהָהָסְטָן וְחוֹזָהָהָסְטָן כְּבָנָהָהָסְטָן
גְּמָנָהָהָסְטָן מְמָנָהָהָסְטָן זָוָהָהָהָסְטָן וְגַבְלָהָהָהָסְטָן
וְלָסָוָהָהָהָסְטָן לְיַסְוָהָהָהָסְטָן גַּלְמָהָהָהָסְטָן וְנְעָנָהָהָהָסְטָן
בְּמִקְוָהָהָהָסְטָן נְמַסָּהָהָהָסְטָן כָּלָהָהָהָסְטָן וְקַחְמָהָהָהָסְטָן
מְנוּהָהָהָסְטָן וְלְהַגְּמָנָהָהָסְטָן מְמָסָהָהָהָסְטָן סְלִיָּהָהָהָסְטָן וְקַחְמָהָהָהָסְטָן
לְהַמָּנוֹזָהָהָסְטָן בְּזַקְדָּתָהָהָסְטָן עַל תָּגָלָהָהָסְטָן וְכַעֲלָלָהָהָסְטָן
זָוָהָהָהָהָסְטָן וְכַעֲלָמָהָהָהָסְטָן נְכָלָהָהָהָסְטָן כְּבָנָהָהָהָסְטָן
לְזָהָהָהָהָסְטָן הַלְּבָבָהָהָהָסְטָן הַסְּפָקָדָהָהָהָסְטָן וְסַחְפָּסָהָהָהָסְטָן
לְזָהָהָהָהָהָסְטָן הַסְּפָקָדָהָהָהָסְטָן הַסְּפָקָדָהָהָהָסְטָן הַסְּפָקָדָהָהָהָסְטָן
וְלִיעְמָהָהָהָהָסְטָן נְסָמָהָהָהָהָסְטָן וְלִעְמָהָהָהָהָסְטָן נְסָמָהָהָהָהָסְטָן
חַמְינָהָהָהָהָסְטָן גְּנַמְרָהָהָהָהָסְטָן וְאַסְקָרָהָהָהָהָסְטָן נְכָלָהָהָהָהָסְטָן
לְזָהָהָהָהָהָהָסְטָן מְכָהָהָהָהָהָסְטָן וְאַסְקָרָהָהָהָהָהָסְטָן גְּנַמְרָהָהָהָהָסְטָן
עַלְיוֹהָהָהָהָהָהָסְטָן נְכָלָהָהָהָהָהָסְטָן וְאַסְקָרָהָהָהָהָהָסְטָן גְּנַמְרָהָהָהָהָסְטָן
מְהַלְלָהָהָהָהָהָסְטָן נְכָלָהָהָהָהָהָסְטָן וְאַסְקָרָהָהָהָהָהָסְטָן גְּנַמְרָהָהָהָהָסְטָן
בְּגִינְזָהָהָהָהָהָסְטָן סְוִיםָהָהָהָהָהָסְטָן כָּלָהָהָהָהָהָסְטָן וְלִזְבָּהָהָהָהָהָסְטָן
פְּלָגָהָהָהָהָהָסְטָן סְלָמָהָהָהָהָהָסְטָן וְלִזְבָּהָהָהָהָהָסְטָן וְלִזְבָּהָהָהָהָהָסְטָן
[Show "תְּחִרְשָׁבָ" A] לא

שפטו כחן יורה דעתה קעט הלכות מעון ומיבשת טורי זהב

לדוחשע אוח חווילת לשב אויר לאוואר
היגיד לו את אשר ישאל אוורו מוחר :
טפי' (טולר מומו טס ליאו מאמען וועלס צעל מה דק
מען נאכטער ימיין מסס דעלס ולען נכין יוכן) :
"אוואר אוח" (היענים אסורה ית עי"
ויזרה מוחר כהה (טולו' נאכטער מנטפען) (טולו') :
די מעשה שרם אסורה כי וויש מי שמחביר
ביהם ב על (ג) הגנבה :
(ג) וגנבות ימיי פ"ג טלאטן גיליאן (כון) ועי'
טלאטן חפסה ימיי טאמויס יט מתיין כל מעין (ג) דאסס
טלאטן לען קון צומער וטאַפּר וטאַפּר מסס (ג) :
ה לעוך רשלוחן עם מני מאכל בליל
אטארדים שוואָא למל החנוך אסורה .
טס טש אַמְּגָן :

עצי לבונה

נִיר נְצִיּוֹת קָרְבָּרוֹת קָרְקָא סִינְגָּה דַּחֲרוֹת לְלִכְמָה
לְקָרְמָסִים ר' לֵי ז' טָכָרֶר סְמָחוֹן כְּמָנָגָה אֵז וְלוֹן חִסּוֹר כְּמָחִידָן כְּבָר
ע' בְּדָרְלָה סְכָנִין עַל מַטְבָּח כְּבָר דָּאָךְ מַמְתָּחָה וְדָלָה נְלֵחָה מַה
דְּבִירָה קָרְבָּנוֹת נְלֵחָה מַה כְּבָר לְהִלָּשׁ סִינְגָּה דְּבָרָסִים כְּבָר
דְּבִירָה קָרְבָּנוֹת נְלֵחָה מַה פְּשָׁעָה מַה כְּבָר וְלִבְנָה
בְּדָרְלָה סְכָנִין עַל מַטְבָּח כְּבָר מַמְתָּחָה וְדָלָה נְלֵחָה מַה
בְּדָרְלָה סְכָנִין עַל מַטְבָּח כְּבָר מַמְתָּחָה וְדָלָה נְלֵחָה מַה

ספר טז יט [ב]
ליישא
תנה וויאת
פסנרט
ל"י ופס נ"ג
את הדיענים בו. נ"ג ששה קהילות
בכלם מוקמו י"ט מ' אין אחרו
מנוגנס ט"ס מקמי קבלת וכוכב
מונען גלום רוח נזון גלומודוס מוי
ממשה ל"ק בוט ט"כ ליל טהרה
מגילה גראן גראן גראן גראן גראן
שוויה רומי א"א

כלון טהרנש"א